

Retten til at forskrive Lægemidler, ogsaa stærkvirkende, tilkommer saavel Tandlæger som Læger i samme Omfang. Dette fremgaar af Forbundsraadsforordningen af 13. Maj 1896 vedrørende: „Forskrifter om Udlevering af stærkvirkende Lægemidler, samt Beskaffenheden og Betegnelsen af Medicinflasker og Beholdere i Apotekerne“, hvis § 1 lyder:

„§ 1. De i hosfølgende Fortegnelse opførte Droger og Præparater samt de Medikamenter, der indeholder saadanne Droger eller Præparater, maa kun udleveres som Lægemiddel til Publikum efter skriftlig, dateret og underskrevet, Anvisning (Receipt) fra en Læge, *Tandlæge* eller *Dyrlæge*, i sidstnævnte Tilfælde dog kun til Brug for Dyr.“

Denne Redegørelse fremkommer i min Egenskab som autoriseret sagskyndig ved Landretterne og Kammerretten og som Direktør for Tandlægeinstituttet ved Landsforsikringsanstalten Berlin.

(sign.) Professor, Dr. Paul Ritter.

Foranstaaende Udtalelser fra Professor, Dr. Ritter af 2. August 1921 svarer til den i Preussen gældende Lovgivning. Dette attesteres af undertegnede Minister som Centralmyndighed for Tandlægeanliggender i Preussen.

Berlin, den 30. September 1921.

Ministeren for „Volkswohlfahrt“.

E. B.

(L. S.) Underskrift.
